

Resolutiivosa

1. Kuna Itaalia Vabariik ei ole ettenähtud tähtaja jooksul vastu võtnud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/14/EÜ, millega kehtestatakse töötajate teavitamise ja nõustamise üldraamistik Euroopa Ühenduses, ülevõtmiseks vajalikke õigus- ja haldusnorme, siis on see liikmesriik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi.

2. Mõista kohtukulud välja Itaalia Vabariigilt.

(¹) ELT C 224, 16.9.2006.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 8. veebruari 2007. aasta määrus — Landtag Schleswig-Holstein versus Euroopa Ühenduste Komisjon

(Kohtuasi C-406/06) (¹)

(Tühistamishagi — Ilmne Euroopa Kohtu pädevuse puudumine — Esimese Astme Kohtusse suunamine)

(2007/C 95/25)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Landtag Schleswig-Holstein (esindajad: S. Laskowski ja J. Caspar)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Kohtuasja ese

Komisjoni 10. märtsi 2006. aasta ja 23. juuni 2006. aasta otsuste, millega keelduti andmast hagejale juurdepääsu 22. märtsi 2005. aasta dokumendile SEC(2005) 420, mis sisaldab nõukogus arutatava raamotsuse eelnõu õiguslikku analüüsi, milles käsitletakse üldkasutatavate elektrooniliste sideteenuste osutamise seoses töödeldud ja salvestatud või üldkasutatavates sidevõrkudes olevate andmete säilitamist kuritegevuse ja kuritegude, sealhulgas terrorismi tõkestamiseks, uurimiseks, avastamiseks ja selle eest vastutusele võtmiseks (Nõukogu dokument 8958/04 CRIMORG 36 TELECOM 82) tühistamine.

Resolutiivosa

1. Kohtuasi Landtag Schleswig-Holstein v. komisjon (C-406/06) saadetakse Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtule tagasi.

2. Kohtukulude osas tehakse otsus hiljem.

(¹) ELT C 294, 2.12.2006.

Wineke Neirinck'i 22. jaanuaril 2007 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (teine koda) 14. novembri 2006. aasta otsuse peale kohtuasjas T-494/04: Neirinck versus komisjon

(Kohtuasi C-17/07)

(2007/C 95/26)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Wineke Neirinck (esindajad: advokaadid G. Vandersanden, L. Levi)

Teine menetluspool: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: J. Currall, D. Martin)

Apellandi nõuded

— Tühistada Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 14. novembri 2006. aasta otsus kohtuasjas T-494/04;

— rahuldada apellandi esimeses astmes esitatud nõuded ja seega:

— tühistada otsus, millest apellant sai teada üksuse OIB.1 (infrastruktuuri- ja logistikaamet Brüsselis — kinnisvarapoliitika rakendamine) 4. märtsi 2004. aasta koosolekul ja mille kohaselt valiti teine kandidaat OIB kinnisvarapoliitika valdkonna juristi ametikohale, millele kandideeris apellant (otsus võtta abiteenistujana tööle D.S ja jätta apellant abiteenistujana ametisse nimetamata);

— tühistada 9. märtsi 2004. aasta otsus, millega teavitati apellanti tema kandidatuuri tagasilükkamisest;

— tühistada sellele järgnenud 27. aprilli 2004. aasta otsus, millega teavitati apellanti, et ta ei läbinud lepinguliste töötajate töölevõtmise menetluse suulist eksamit, ning tühistada sama kuupäeva otsus D.S-i töölevõtmise kohta;

- igal juhul mõista välja apellandile tekitatud mittevaralise ja varalise kahju hüvitusena 30 000 eurot, kusjuures see summa on esialgne ja hinnanguline *ex aequo et bono*;
- mõista esimese astme ja apellatsioonimenetluse kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab hagi toetuseks kuus väidet.

Esiteks väidab apellant, et tunnistades tema peamise tühistamisnõude vastuvõetamatuks, on Esimese Astme Kohus tõlgendanud vääralt EÜ artiklis 236 ja personalieeskirjade artiklites 90 ja 91 sätestatud hagi vastuvõetavuse tingimusi, eriti menetluse algatamise huvi. D.S-i enne 1. maid 2004 abiteenistujana töölevõtmise otsuse tagajärjeks on ühelt poolt see, et suurenes kandidaatide arv lepinguliste töötajate valikumenetluses apellandi ametikoha täitmiseks, ning teisalt see, et muutus võimatuks pakkuda apellandile ajutise töötaja lepingut, mis toob apellandi sõnutsi selgesti välja huvi, mis apellandil oli kõnealuse otsuse tühistamiseks.

Teiseks leiab apellant, et Esimese Astme Kohus rikkus üldist põhjendamiskohustust, leides, et 27. aprilli 2004. aasta otsuses sisalduvaid asjaolusid võib pidada põhjenduse alguseks ning et kohtumenetluse käigus antud täiendavad selgitused korvasid põhjenduste algse puudulikkuse. Ühelt poolt ei sisaldanud 27. aprilli 2004. aasta otsus ühtki konkreetset apellandi olukorda puudutavat asjaolu ega mingeid talle teadaolevaid andmeid, mis oleks võimaldanud apellandil mõista kõnealuse otsuse ulatust. Teisalt ei saa sellist põhjenduste puudumist korvata pädeva asutuse poolt pärast hagi esitamist antud selgitused, vastasel korral rikutaks kaitseõigust ning põhimõtet, mille kohaselt pooled on ühenduse kohtu ees võrdsed.

Kolmandaks märgib apellant, et Esimese Astme Kohus moonutas tõendeid, leides vaidlustatud otsuse punktis 105, et valikumenetlus ei põhinenud kandidaatide teenete võrdleva hindamisel. Selline järeldus on vastuolus nii kostja kirjalike seisukohtadega kui ka vaidlustatud kohtuotsuse teiste osadega, kus Esimese Astme Kohus ise viitas sõnaselgelt kandidaatide teenete võrdlevale hindamisele sama töölevõtmise menetluse käigus.

Neljandaks väidab apellant, et Esimese Astme Kohus moonutas tõendeid ja käsitles vääralt menetluse kuritarvitamise mõistet, leides, et apellandi esitatud asjaolud ei võimaldanud kinnitada menetluse kuritarvitamist või vastuolu teenistuse huvidega. Kõigis apellandi esitatud seikades on koos nii palju samasuunalisi viiteid menetluse kuritarvitamisele, et kui teine menetluspool on tõepoolest viinud läbi kaks erinevat menetlust, puudutasid need samu tööülesandeid, mis peegeldab teise menetluspoole soovi soosida D.S-i ametisseasumist apellandi ametikohal pärast 30. aprilli 2004.

Viiendaks leiab apellant, et Esimese Astme Kohus on tõlgendanud vääralt teenistuse huvide ja ilmse hindamisvea mõisteid, leides, et lepinguliste töötajate valikumenetlus ei olnud ekslik, ja keeldudes sellest tulenevalt kontrollimast valikukomitee hinnangut apellandi suulisele eksamile.

Kuuendaks väidab apellant, et Esimese Astme Kohus on rikkunud hoolitsemiskohustust ja hea halduse põhimõtet.

Elotsusetootlus, mille esitas Dioikitiko Efeteio Athinon (Kreeka) 5. veebruaril 2007 — Motosikletistiki Omospondia Ellados N.P.I.D (MOTOE) versus Kreeka Vabariik

(Kohtuasi C-49/07)

(2007/C 95/27)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Elotsusetootluse esitanud kohus

Dioikitiko Efeteio Athinon

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Motosikletistiki Omospondia Ellados N.P.I.D (MOTOE)

Kostja: Kreeka Vabariik